

МОЯ СІМ'Я

СТОРІНКА ДЛЯ МАТУСЬ І ТАТУСІВ У ПОМІЧ

НА ЖИТТЄВИХ ПЕРЕХРЕСТЯХ

ІВАН ПАНАСЮК: «У МЕНЕ ЖІНКА ВІД БОГА. ЯКБИ НЕ ВОНА, МЕНЕ УЖЕ НЕ БУЛО Б...»

Життя прожити – не поле перейти. Так і в сім'ї Івана та Наталії Панасюків із села Броди. На їхньому життєвому шляху немало випробувань, складнощів і негараздів, але що б не сталося, вони завжди тримаються купочки, віддають усю свою любов рідним, живуть за заповідями Божими заради того, щоб шестеро дітей вирости хорошими людьми і бачили у своїх батьках приклад для наслідування.

Іван Кирилович і Наталія Миколаївна уже 19 років у шлюбі. Він – столяр-любител, вона – акушерка фельдшерсько-акушерського пункту в Бродях. Мешкає подружжя на гарному об'їсті, збудувало просторий будинок, дає лад господарству, але найголовніший їхній скарб – дітки: Марія, Руслан, Аня, Інна, Юля, Іван – хлопці і дівчата, що радують око і тішать серця батьків, які щоразу піклуються, щоб добре вчилися, дослухалися до людей, виховували в собі хороші манери.

Якими ж були роки сімейного життя?

- Так склалося, що покохав Наталію, - розпочинає чоловік. - Одружився. І жодного разу про це не пошкодував. У мене жінка від Бога. Якби не вона, мене уже не було б.

- Зараз згадуєш, то не віриться, - з посмішкою відповідає жінка. - Ми раніше жили в маленькій хатині. Найважче було взимку, бо ж газу не було, тільки трубка. Вибіралося сюди з незнайкою – на Новий рік. Замовили в кухню стола і стільчики. Поїхали забирати, а майстер сказав, що до свята не встигне. Ми й повернулися додому. Готувалися до свята, як надвечір 31 грудня привезли нам уже складеного стола. А оскільки вже було де сісти, той же речі перенесли у нову хату. Так і вийшло, що в новорічну ніч перший раз в новому домі свято зустрічали.

Знаю, що у Вас, Іване Кириловичу, родичі в Америці. Чи не думали все залишити і податися за океан?

- У мене була можливість поїхати в Америку, - відповідає господар, - але одружив-

ся, зрозумів, що моє місце тут. А сестри – Валя і Таня – вже багато років там живуть. Колись вони біженцями туди поїхали, пізніше і нам (братам і сестрам) дали виклик, але я залишився вдома. Нас усіх восьмеро в сім'ї.

Не шкодуєте, що тоді не скористалися нагодою виїхати в Сполучені Штати?

- Ні, не шкодую. Там для дітей немає нічого хорошого. Тим більше, що ми віруючі (Евангельські християни в дусі апостолів. - Авт.). Я ще й захворів на цукровий діабет. То нерідко дружина мусить рятувати. Вже не раз бувало, що втрачу свідомість, а вона мене до тям приводить.

- Хвилюємося, бо хвороба спадкова. Де вона в нього взялася, невідомо. Ніхто з батьків-дідів не хворів, - додає дружина.

Не страшно, Наталіє Миколаївно?

- Робота така, а це ж рідна людина! Мені казали, як пішла навчатися: «Потрібна тобі та наука? Заміж вийдеш, то твоя робота з дітьми буде». А так вийшло, що робота мені в житті необхідна.

- Тож і дітей лікує, і мене, і роботу в селі має, - додає чо-

ловік.

Давно працюєте на Бродівському ФАПі?

- Одразу після закінчення училища в дитячому відділенні районної лікарні працювала, а потім пішла в декретну відпустку, так з декрету в декрет, і вже у 2008 році вийшла на ФАП працювати.

У вас п'ять школярів і студентка. Як їм лад дає, розуму навчає?

- Якби мені довелося з ними всіма займатися, то я не витримав би, - зізнається батько. - Жінка весь свій вільний час проводить із дітьми.

- Аня добре вчиться, то вона помагає, - продовжує мама. - Руслан вже в 10 класі. А зараз, знаєте, які діти. Вони не прагнуть навчатися. Якщо дитина поставить перед собою мету – треба вивчитися і вступити кудись, то щось це буде робити.

А по господарству діти допомагають?

- Якщо потрібна допомога, то вони роботи не цураються. Я Руслана ще до верстатів не пускаю, але чорнову роботу він робить уже добре, - з гордістю каже Іван Кирилович. - У Луцьку є ПТУ, в якому навчають різьбленню і роботі з деревиною, то він туди хоче вступати

після закінчення школи. Ми думаємо, що різьбяр із нього вийде, бо дуже любить малювати.

Ви обоє зростали не в розкошах, у багатодітних сім'ях. Своїх дітей також виховуєте за батьківськими законами?

- Тож намагаємося, але діти є діти. Сподіваємося, що зрозуміють батьківську науку, коли самі батьками стануть. От, Марійка, пішла в училище, стала більш прив'язаною до нас, здається, що ще більше любити рідних почала. Стараємося вчити поважати батьків, допомагати, один одного підтримувати, поводитися гідно, бути прикладом, щоб поганого ні в школі, ні в селі про них не говорили. І просимо, і сваримо, мабуть, як усі батьки. Найголовні-

дітей. Каже, що найстарша сестра Марія – уже бабуся, то часто люди перепитують, чи, бува, не мама. Серед братів дві пари близнюків – Вітя, Валера, Василь, Володя. Їх навіть діти не розрізняють. - З'їхалися всі, сидимо, - з посмішкою розповідає Наталія, - в одного хлопця, в іншого дівчатка. Прийшла дівчинка, встигла на руки, сидить, обіймає дядька, а той тішить, бо ж в нього тільки хлопці. А мама колись розповідала, що перевіряла їх на дружбу. Давала двом одного цукерка, вони його ділили навіпіл і тоді тільки по частинці їли.

З особливим трепетом розповідає подружжя про своїх братів і сестер. Пригадують чоловік і жінка, як допомагали їй, і його родичі, коли вони будували будинок – і стіни зводили, і всередині ремонт робили. І ніхто з них ніколи не рахувався, чим і коли сестри чи братові допоміг.

На об'їсті Панасюків якось затишно і по-домашньому тепло. Усе навколо зроблене з дерева руками тата-столяра. Дітки годувалися в колисках, які батько змайстрував. Росли і зараз виростають в любові до рідних і до Бога. І хоч батьки їхні ще зовсім молоді, але роки свої вони прожили уже немарно, та й орден матері-героїні Наталії Миколаївні вручили не дарма, бо чого ж їй треба, коли в сім'ї панують мир, любов та злагода?!

Марія ЛЯХ

ПРИСЛУХАЙТЕСЬ

ТИПОВІ ПОМИЛКИ НЕВІСТОК

Уникнути сварок і скандалів між свекрухою та невісткою можна. Потрібно лише обом сторонам прагнути до миру і взаєморозуміння. Для того, щоб у сім'ї завжди панував спокій, потрібно не робити типових помилок.

1. МАМА НЕВІСТКИ КРАЩА, НІЖ СВЕКРУХА

Молода сім'я оселилася в будинку батьків дружини. Дружині здається, що це тільки плюси. Мама завжди поруч, менше навантажень по господарству і так далі. Але от стосунки з чоловіком починають псуватися. Все тому, що те, що він живе в родині дружини, знижує його статус в очах оточуючих людей. А свекруха, природно, починає турбуватися за сина.

2. НЕВІСТКА ВВАЖАЄ, ЩО В УСЬОМУ ДОПОМАГАТИ СВЕКРУСИ

Коли молодята починають жити з батьками чоловіка, невістка намагається у всьому догодити свекрусі. Але конфлікти все одно постійно виникають. Все тому, що у невістки і свекрухи різні уявлення про життя. Свекруха, напевно, ставить до свого господарства ревно, вона хоче, щоб

все було так, як вона спланувала. А невістка все робить по-своєму. Тому і прибирає вона не так, і готує не так, і пере... У результаті свекруха починає вчити невістку, а та, в свою чергу, чинить опір. Слід запам'ятати, що в домі батьків чоловіка прийняті її правила і змиритися з ними.

3. У ВСІХ БІДАХ В СІМ'І ВИННА СВЕКРУХА

Які б проблеми не траплялися в сім'ї, невістка у всьому звинувачує свекруку. І в таких ситуаціях жінка вважає за краще зривати свою злість на свекрусі. А чоловік, як правило, вважає, що жінки повинні розібратися самі. Якщо ви звинувачуєте у своїх проблемах інших людей, то вам потрібно навчитися брати на себе відповідальність не тільки за свої вчинки, але й за всю вашу сім'ю в цілому.

4. БАБУСА НЕ ПОВИННА ДОПОМАГАТИ ВИХОВУВАТИ ОНУКІВ

Незважаючи на те, що у свекрухи і невістки не склалися дуже теплі і добрі стосунки, свекруха дуже любить дітей. Вона намагається проводити з ними весь вільний час і не пропускає нагоди підкреслити, що вона краще знає, як саме треба виховувати онуків. Якщо ви забороните проводити бабусі багато часу з онуком, чим ви скривдите її. Тому знайдіть вагомий аргументи для того, щоб трохи скоротити час їхнього спілкування.

ЦЕ ЦІКАВО

ЧИМ НАБРИДАЮТЬ ЧОЛОВІКИ ЖІНКАМ?

Ви надто часто телефонуєте їй

Ніщо не «допоможе» вам втратити свою гідність і авторитет так швидко, як частий і наполегливий набір її номера. Ви будете виглядати дивно, нав'язливо і це, безумовно, почне їй набридати.

«Плачете»

Часті прояви плачу і розповіді про наболіле сприяють тому, що ви виглядаєте надмірно чутливо і зовсім не мужньо. Жінки хочуть мати поруч із собою когось, хто буде захищати їх і справляти враження. І цей чоловік, безумовно, не скиглить.

Говорите інфантильно

Ви навмисно використовуєте зменшувально-пестливі форми. Дитяча мова придатна лише для дітей.

Ви надто м'які

Ви дозволяєте їй вибрати фільм, який вона хоче бачити. Але якщо ви дивитесь «Вічну любов» вже десятий раз, а терпіння не можете мильних опер і не можете висловити свою думку, вона ніколи не зможе оцінити вас достатньою мірою.

Прислухуйте їй

Ви повинні допомогти жінці одягнути пальто або відсунути стілець від столу, коли вона сідає, але коли ви прислухуєте їй більше, ніж вона вам, це не принесе хороших плодів. Пам'ятайте, що жінці потрібен чоловік, а не слуга.

Занадто часто проявляєте любов

Ваша жінка буде рада, якщо ви повідомите їй про свої високі почуття. Але якщо в повітрі літають подібні слівці кожні п'ять хвилин, вони почнуть їй набридати.

Постійно говорите

Ви – відмінний оратор і любите поговорити, але зобов'язані вміти також слухати і принаймні іноді мовчати. Крім того, жінки сприймають балакучість як якість, несумісну з мужністю.

РЕКОМЕНДАЦІЇ СПЕЦІАЛІСТА

ЯК ВИХОВАТИ ДИТИНУ ПОМІЧНИКОМ?

1. Робити разом

Поширена фраза: «Іди, пограйся, я зайнята» - серйозна помилка. Займайтеся домашніми справами разом. Посадіть малюка поруч, на кухні, дайте йому взяти участь у ліпленні пельменів, подрібненні салатного листа, витиранні столу або перебиранні гречаної крупи. Не розмежуйте домашні справи і спілкування з дитиною, а об'єднайте ці процеси.

2. Відзначайте успіхи

Чарівні слова, які працюють як з дітьми, так і з дорослими: «Тільки ти можеш зробити це по-справжньому добре!» Усвідомлюючи власну неповторність і значущість у питанні збору фантиків з підлоги або витиранні пилу з телевізора, малюк з радістю буде займатися справою, в якій він відзначений, як кращий з кращих.

3. Враховуйте характер

Намагайтеся помічати схильності дитини до того чи іншого виду діяльності і довіряйте їй виконувати саме ті завдання, які їй до душі.

4. Грайтеся

Нудні повсякденні справи можна перетворити у веселі ігри. Приборкання пилососа на території дитячої кімнати, миття чарівних чашок і пошуки скарбу в сумках з продуктами точно зацікавлять малюка.

5. Нехай допомога буде справжньою

Залучайте дитину до допомоги там, де вона дійсно потрібна, а не тільки щоб зайняти або відвернути увагу від пустощів.

6. Залиште місце для сюрпризу

Діти люблять робити батькам сюрпризи. Надайте їм таку можливість, давши зрозуміти, як вас потішить несподівана допомога. Нехай поміта тарілка, нагородована кішка і застелене ліжко стануть для вас таким сюрпризом. Не приховуйте своєї радості і не скупіться на похвалу.

7. Не розраховуйте на ідеальне виконання

Відразу очікувати, що дитина буде робити домашню роботу ідеально, не варто. Ні в якому разі не сваріть її, навіть якщо після прибирання з'явилось додаткове сміття. Звичайно, спочатку за маленькою дитиною доведеться багато чого переоб'явити, але це необхідний етап на шляху до прогресу.

8. Дайте впоратися самостійно

Якщо дитина довго виконує якусь роботу, не втручайтеся, не підганяйте і, тим більше, не сваріть, бо переляканий малюк наступного разу відмовиться вам допомагати, адже в його голові не відкладається той факт, що будь-яку розпочату справу потрібно доводити до кінця.

9. Робота – не покарання

Домашня праця не повинна бути покаранням за погану поведінку. Дитина не має думати, що їй потрібно скласти іграшки або прибрати свої речі тільки тому, що вона щось накоїла.

10. Не розділяйте обов'язки на «жіночі» та «чоловічі»

І хлопчики, і дівчатка повинні вміти мити посуд, прибирати кімнату, пришивати гудзики і навіть забивати цвяхи.